

Cinquecento

2013 március 09. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Emlékszem azokra az irodalomértelmezés szemináriumokra, amikor Kovács Sándor (SK.), mint egy jó moderátor olvasta föl egymás után a jobbnál jobb, izgalmasabbnál izgalmasabb szövegeket.

Kalandos utazások voltak ezek a szövegek varázslatos világában, a szavak és a mondatok buja erdejében. Sorra

babráltunk az irodalmi m?vekkel, amikor is eljutottunk *Örkény, Itália* cím? egyperceséhez.

> *Az olasz karmester, miután végigvezényelte az Álarcosbál-t, nekivágott a pesti éjszakának. Hajnaltájban egy hölgyet invitált asztalukhoz, akivel már több ízben táncolt. A vendég m?vész - a tolmács közbenjárásával - egy ideig udvarolgatott, aztán zsebébe nyúlt, el?vette pénztárcáját, és rátenyerelve, várakozásteljesen nézett a tolmácsra. Emez néhány szót váltott a hölggyel.*
>
> *- Cinquecento - mondta aztán a karmesternek.*
>
> *- Trecento - mondta a vendég, mert sokallotta az összeget.*
>
> *- Quattrocento - ajánlotta végül a tolmács.*
>
> *Ebben megegyeztek.*

Ekkor SK., mint minden szöveg esetében, most is feltett egy rávezet?, hangoló kérdést.

Kinek mi jut eszébe Olaszországról?

Érkeztek is sorra válaszok: *Mussolini (sic!), kövér mama, életöröm, dolce vita, Fellini, Antonioni, Róma, sz?k kacskaringós utcák, házak között kötélre fellógatott száradó ruhák, a tenger illata, spagetti, pizza, a divat, Versace, Dolce Gabbana, Armani, Ferrari, Bud Spencer (Carlo Pedersoli).*

Míg egyszercsak valamelyikünk azt mondta, hogy *a Pápa.*

Ekkor egy jelent?ségtejes pillanatra megállt a leveg? a kis szemináriumi teremben. Lehet valaki vallásos, keresztény vagy más vallású a pápa említése tiszteletet parancsolt még a szavak szintjén is. Sok ismer?sömmel beszéltem már az ? itáliai élményeikr?l, s azokat összevetettem a saját tapasztalataimmal. Arra jutottam, hogy mi magyarok nagyon érdekes emberek vagyunk.

Mindenki kivétel nélkül azt mondta, hogy nagyon szereti például a pizzát, a spagettit, de az Olaszországban evett tészták meg sem közelítették a magyarországi éttermekben kapható változataik ízét. Nem is beszélve az otthon egy jófajta, testes vörösbor mellett készített pizzák, makarónik, spagettik magyaros ízharmóniájáról.

Tehát mi magyarok még az olaszban is a magyarosat szeretjük.

Lehet, hogy most *XVI. Benedek* lemondását követ?en *Erd? Péter* révén a pápát hazánk fogja adni. Talán ezt a ma még hihetetlennek, megfoghatatlannak t?n?, de egyáltalán nem elképzelhetetlen döntést, még mi magyarok sem fogjuk fanyalogva fogadni.

Bár ki tudja…

Csépányi Balázs

Ajánló